

гу, и той ще тя упаци отъ дяволскы съблазны. *Р. 134.* Това упазва лозята отъ мразъ. *Л. Д. 76 р. 73.* Ако е възможно да ся упаци дѣте, родено отъ болнѣ майкѣ, то може ся упаци само съ добрѣмъ подойкѣ. *ib. 69 р. 92.* Да та упаци господъ богъ отъ такавъ сжѣтнѣкъ, у когото мозжно чекѣрче са намира въ разстроено сжстоение. *З. 242.* Не мислите, че азъ ви казвамъ това отъ завистъ, Да ма упаци господъ. *ib. 257.* Че тогава упаци Боже да му помѣнешъ за помощъ за черквата. *Зк. 56.*

Упарѣ *м. св.* обожгу.—са, обожгусъ: Ако дѣтето са удари о столѣтъ, ако са упари отъ копривата, ако са убодѣ съ нѣкоя игла и пр. *З. 141.*

Упекѣ *м. св.* **Упѣчамъ** *м. дл.* испеку, пеку: Направѣ пѣстри краваіе Направѣ и ги упѣчѣ.—Упѣчи пѣстри краваіе. *Пс. 2, 164.*—са, 1) упекусъ,—аюсъ: 2) усовершенствуюсь: То не е вече срамотно, мамо, като на насъ сирачета, насъ за нѣдѣ не ни быва, барѣ да са упѣчемъ въ селска работа. *Зк. 75.*

Упѣлѣж *м. св.* ограблю: Нейчѣрпѣя извори богатства, кто могатъ да добѣжѣтъ и упѣлѣжѣтъ отъ народа владицы отъ симоническа злоупотребленія. *Гл. 217.*

Упѣлѣж *м. св.* распилю: С' пѣлѣ обковы моя упѣлѣхъ. *Гл. 35.*

Уплаканъ *пр.* расплакавшійся: А Стояне, а стопане! Що си толку ужалано—, уплакано. *М. 137.*

Уплаши *м. св.* испугаюсъ: Юнакъ бѣше, ама сѣ уплаши. *М. 173.* Онѣ страшенъ, нело ти да се не уплашиш я чу му кѣжем, дека си ми брат. *Пс. 12, 123.* Бояно керко рогено! Кога ти сегна въ пазу'а, Како не ми сѣ уплаши? *ib. 468.* Пуцѣл га, пуцѣл до средъ—уплашил се, заклатѣл конопѣцѣтъ и он га истѣргал. *Пс. 11, 137.* Уплашил ми се е млатъ яничар. *ib. 15, 368.* И никакъ не подай дѣтето когато си разгнѣвена или уплашена. *Л. Д. 69 р. 94.*

Уплѣтъ *м. св.* **Уплѣтамъ** *м. дл.* 1) сплету, сплетая; заплету,—таю: Да напра'итъ туртурици, Да уплетитъ леса на коса. *М. 367.* Уплѣтѣтъ класове кѣту косичникѣ. *Пк. 76.* Яна идѣтъ отъ баната Изміена, истріена, И на ситно уплетена. *М. 426.* 2)—**чорѣпе**, свѣжу, вяжу (чулки): 'Ногу сте ме почекале, Още ма'ку почѣкайте—Да юплѣтѣмъ шарен чорап. *Пс. 12, 114.* Юплѣла си шарѣн чорап. *ib. 3)*—**кошницата**, наживусъ: При такива приноси отѣрва ли на долгеритѣ за скоро да свѣршатъ черквата? А що правѣтъ свѣщенникитѣ въ такъвъ единъ случай? И тѣ глѣдѣтъ да си уплѣтѣтъ кошницата?.. *Зк. 53.*

Уплѣщ *м. св.* испачкаю: Попъ съ разрошѣвенъ косѣ, съ уплѣсканы дрехы и съ кърливѣ камилавеж. *Л. Д. 70 р. 177.* Ни едно пар-